

obers van oktober

lopen moet je, dit lichaam
uitlaten als een jonge hond
te veel hou je vast terwijl
alles wil stromen, zelfs
de stramste pezen dromen
zich het soepele van een zweep

stap door het bos, het baadt
al in de tonen van oktober
een zoetheid die knerpt
en knispert, vermorzeld,
vermolmd – een schone

laat haar honden van de leiband,
ze begroeten jouw geur met
een glimmende snoet

voel je hoe de aarde veert,
meegeeft, meeleeft met
elke plof van je voet

terwijl het knerpt en knispert
in de zang van een langzame taal
nu esdoorn en populier zich
over je buigen als de obers
van oktober, hun kalende zoetheid
serveren in een kristallen schaal

Staf De Wilde